

שיחת השבוע

חב"ד
צעריר
אגודת
חב"ד
785 סניפים
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

■ הילולת בעל התניא

ביום שישי הבא, כ"ד בטבת, יצוין יום ההילולא של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, שנסתלק בשנת תקע"ג (1812). זה יום זכאי להתחבר לאורו, עליידי לימוד פרק משניות המתחיל באחת מאותיות שמו, לימוד לפחות סעיף בשולחן ערוך שלו, פרק בספר התניא, ונתינת צדקה למוסדות העוסקים בהנחלת תורתו.

■ מסע לרבי לי' בשבת

לקראת י' בשבת, יום ההילולת האדמו"ר הרי"צ ויום קבלת עול ההנהגה בידי חתנו הרבי, מארגנים כמה בתי חב"ד בישראל 'מסע לרבי'. המסע יכלול ביקור במוסדות המרכזיים של חב"ד בברוקלין ושבת של התעלות רוחנית סמוך לאוהל של הרבי וחזונו בקווינס. פרטים והרשמה בוטסאפ 054-6506770.

■ 'מנדי מאוסטרליה'

הופיע ספר חדש בסדרת ילדים בשליחות. את הסדרה כותבות השליחות אלה ורזוב וחנה אוירכמן, והיא מגישה את סיפוריהם של ילדי שלוחים מרחבי העולם. הספר החדש נקרא מנדי מאוסטרליה. את הספר מעטרים תצלומי הילד, בנוף שליחותו. הפצה: חיש, טל' 03-9607770.

זעקה שחייבת לעורר טלטלה

מה אני יכול לעשות כדי להיענות לזעקה הגדולה הזאת? במה אני יכול לתרום לביצור האחדות ולסילוק הרוח הרעה של מחלוקת ופלגנות?

אחוות לוחמים. החיילים והמשפחות משוועים לאחדות (צילום: דירצ)

ולנו נחשפנו לזעקות ולתחנונים של משפחות הנופלים ושל הלוחמים ברצועת עזה. הללו משוועים לדבר אחד – שנהיה מאוחדים ומלוכדים, שנחדל לעסוק בפוליטיקה מקטבת, שנקרין אמונה וחזק בצדקת מלחמתנו להכרתת הרשע והרוע.

המשאלה הזאת משותפת לכל משפחות השכול. כמעט בכל ריאיון עימן הן מבקשות את הדבר הזה. גם החיילים היוצאים

להפוגות ונחשפים לשיח בתקשורת הישראלית נדהמים מהפער שבין הלכידות והאחוה שבקרב החיילים לבין הפולמוסים באולפנים והמשך המחלוקת ששבענו ממנה בשנה האחרונה. הם מביעים את פליאתם ותמיהתם על שבעת מלחמה, כשמיטב בנינו נלחמים בעזה, נהרגים ונפצעים, גורמים מסוימים מוסיפים להתנהל כאילו לא אירע דבר.

להצביע באצבע זו השאלה שכל אחד ואחת מאיתנו צריכים לשאול – מה אני יכול לעשות כדי להיענות לזעקה הגדולה הזאת? במה אני יכול לתרום לביצור האחדות ולסילוק הרוח הרעה של מחלוקת ופלגנות?

להצביע באצבע

ובכן, זה מתחיל בהתנהלות האישית. בשיח עם חברים לעבודה, שכנים, ידידים ומכרים. לא להיגרר לשיח מפלג. לא להתפתות ליצר הדוחף אותנו להטיח מילים קשות ביהודי שני, ויהיו הנסיבות אשר יהיו. לחשוב לא פעמיים, אלא שבע פעמים, בטרם כותבים מילה שעלולה להכאיב ולעורר מריבה והתכתשות.

בה בעת ראוי לברוח מכל זירה שבה נוצרת התלהטות יצרים של מחלוקת ושנאת חינו. לא בשטח ולא במדיה. לא לפתוח ערוצי תקשורת העוסקים במחלוקת ובשנאת אחים. בכך אנחנו מגינים על נפשנו מצריכת מסרים מורעלים, וגם מעבירים מסר ברור לאותם ערוצים.

ספק אם הציבור הרחב יודע עד כמה ערוצי התקשורת רגישים לכל תנועה במדדי הרייטינג.

המציאות התבהרה

אירועי שמחת תורה יצרו מציאות חדשה, שביטלה הרבה מאוד מחלוקות שקרעו אותנו בעבר. אמנם יש מי שעדיין תקועים בעבר ועדיין לא החליפו את הדיסקט, אבל העם רובו ככולו מבין היטב את המציאות שהתבהרה לנגד עינינו.

בכל יום שבו חיילינו נכנסים לעוד ועוד בתים ברצועת עזה מתברר עד כמה מופרכת ההבחנה בין המחבלים ובין ה'בלתי-מעורבים' כביכול. רובם ככולם שם 'מעורבים' בשנאת ישראל משערות ראשם ועד כפות רגליהם. ראינו אותם בטבח שמחת תורה, ואת צהלות השמחה של הנשים והילדים. מי שעדיין חולם על שלום עם הרוצחים האלה חי באספקמיה.

ראינו גם את ההקברה ומסירת הנפש של תושבי יהודה ושומרון ושל 'נוער הגבעות'. כמה השמיצו אותם, ואיך הם נלחמים עכשיו כאריות למען כולנו. זו האמת המתבהרת עכשיו, וסביבה ראוי לכולנו להתלכד.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:04	16:25	16:12	16:27	16:30	16:18
17:24	17:25	17:23	17:26	17:29	17:23

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

הישועה שאנו מצפים לה

את הברכה לבנו דן יעקב חותם במילים: "לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי ה'". המפרשים מסבירים שיעקב צפה את הצלת עם ישראל בידי בני שבט דן, הלוא הם השופט גדעון בר־יואש ושמשון הגיבור, שהושיעו את ישראל - כל אחד בתקופתו - מאויביהם.

על כך פנה יעקב אל הקב"ה וביקש "לישועתך קיוותי ה'", היינו שהוא מקווה לישועה שתבוא מהקב"ה ולא מידי בשר ודם. שכן ישועת גדעון וישועת שמשון היו הצלות זמניות, ואילו ישועת הקב"ה נצחית היא.

הקב"ה נגאל איתנו

דבריו אלה של יעקב נושאים בתוכם הוראה נצחית, גם לימינו. אף עלינו לקוות לישועת ה', היינו ישועה שבה הקב"ה מוציא כל יהודי מהגלות, כמו שנאמר "וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (ישעיהו כז,ב), וזו תהיה הצלה מוחלטת ונצחית.

מה שהיה - היה

ההוראה מכך היא כדברי הגמרא (סנהדרין צז,ב) "כלו כל הקיצין, ואין הדבר תלוי אלא בתשובה". הגמרא אומרת בפשטות שה'קץ', היינו מועד הגאולה, כבר הגיע מזמן, והכול תלוי בתשובה, שכדברי הוזהר אפשרית אפילו בשעה אחת ורגע אחד. 'שעה', מלשון 'פנייה'. היינו שברגע אחד אפשר לחולל תפנית של מאה ושמונים מעלות, ולשוב לקב"ה, לתורתו ולמצוותיו, וזה מביא ל"ישועתך", באופן של "מהרה תצמיח".

על כל אחד ואחת לעשות תשובה. ואם נדמה למישהו שזו משימה קשה מדי בעבורו, עליו לדעת שאלה מחשבות שאין בהן ממש, אלא

עצת היצר הרע בלבד. בכל יהודי טמון "חלק א' לזה ממעל ממש" (תניא פרק ב), ונדרש רק לעורר את הנשמה האלוקית ולהחליט לשוב אל ה'. ובפשטות, תשובה היא החלטה עצמית שכל מה שהיה עד עתה - שיך לעבר, ומכאן ולהבא יקיים האדם את דברי הגמרא "אני נבראתי לשמש את קוניי" (קידושין פב,א).

לקוות ולעשות

כחלק מזה יש לקוות לבוא הגאולה בכל יום ויום, שהרי זה מעיקרי האמונה - "אחכה לו בכל יום שיבוא", וכפי שאומרים בתפילה "לישועתך קיוונו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח".

באופן מעשי יש להרבות בעסק בתורה, בגמילות חסדים ובתפילה עם הציבור, ולהוסיף כבר עתה שיעור תורה ציבורי נוסף; להשתדל שהתפילה תהיה טובה יותר, ולהרבות בנתינת צדקה, ואת כל זה לעשות בציבור, כדי שממנו יראו וכן יעשו. ועלידי זה יעוררו בני ישראל כביכול 'רצון' חדש למעלה, אצל הקב"ה, והגאולה האמיתית והשלמה תבוא תיכף ומייד.

(לקוטי שיחות, כרך כ, עמ' 535)

אמרת השבוע

לדבר בשבח ישראל

האדמו"ר הזקן מסדיגורה, רבי אברהם יעקב פרידמן, נסע לווינה, למעיינות מרפא. בימים ההם וינה הייתה עיר של משכילים ומתבוללים, ויהודים יראי שמיים לא התגוררו בה.

בליל שבת, כשהרים הרבי את כוס הקידוש, אמר בהבעת תמיהה: "וכי יש בווינה עוד יהודים שמעידים על מעשה בראשית?". לאחר מכן אמר: "אני חוזר בי מהדברים שלא היו לכבודו של עם ישראל, גוי קדוש".

והסביר: "חז"ל אומרים על יעקב אבינו שביקש לגלות את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה. למה נסתלקה ממנו השכינה? אלא מפני שהגמרא אומרת שיש שני זמני קץ - 'בעייתה' ו'אחישנה'. ברור שיעקב לא רצה לגלות את הקץ של 'אחישנה', כי הוא אינו קבוע מראש ותלוי במעשיהם של ישראל, אלא ביקש לגלות את הקץ של 'בעייתה'. ואם כן, יש בכך קטגוריה על ישראל. לכן נסתלקה ממנו השכינה".

כינרת ההלכה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גימבורג, המנציח הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש, עכשיו במאגד מפורא בן שלושה כרכים

להזמנות במשלוח עד הבית: bit.ly/פינת_ההלכה

גילוי הקץ

מן המעיין

בבחינת גלות.

(שפת אמת)

אין ייאוש גדול ממנו

אמרו חז"ל: "אין כידוד בא עד שתייאשו מן הגאולה" (סנהדרין צז) - והלוא אין אנו מתייאשים אלא אומרים בכל יום "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח... אחכה לו בכל יום שיבוא"? אלא שאם באמת אנו סבורים כך - שמשיח יכול לבוא רק מפני שאנו זוכרים אותו - זה גופא ייאוש הוא, שאין ייאוש גדול ממנו.

(חידושי הרי"ם)

הפסולת הדקה

חז"ל אומרים (יומא ט,ב) שבית השני נחרב מפני שנאת חינם. עוון זה אינו נחשב רע כל-כך בעיני הבריות, מפני שנדמה לאדם ששונא הוא את חברו בדין. לכן גלות זו, שהיא תיקון עוון זה, נמשכת זמן רב, שכן הברור של הפסולת הדקה אורך זמן רב מברור הפסולת הגסה, שניכר לכול שפסולת היא.

(לקוטי תורה)

גאולה מתוך הצרה

הגאולה נמשכת ובאה מתוך הצרה, ככתוב (ישעיה נט, יט) "כי יבוא כנהר צר... ובא לציון גואל". לכן בסדר תפילת שחרית אומרים "ענג ה' ביום צרה", ולאחר מכן "ובא לציון גואל".

(אור התורה)

האותיות החסרות

"פרשה זו סתומה, שביקש לגלות את הקץ ונסתם ממנו" (רש"י). יעקב אבינו ראה שכל האותיות נמצאות בשמות שנים-עשר השבטים, חוץ מהאותיות ח' וט'. אמר יעקב: אין בהם חטא, ראויים הם לגלות להם את הקץ. מכיוון שראה שאף אותיות ק' וצ' אין בהם, אמר: אינם ראויים לגלות להם את הקץ - סתם ולא גילה. לכך פרשה זו סתומה.

(רבנו בחיי)

חזון הגאולה

רעיון מופלא מגלה לנו רבנו בחיי: צדיקים, אפילו אין בהם כל חטא, אם חסר להם חזון הקץ לגאולת ישראל, אין הם זכאים להשראת השכינה.

(עיתורי תורה)

מפני העצבות

למה "נסתם ממנו"? שבשעה שחזה את הצרות שיבואו על בני ישראל ערב הקץ, בעקבתא דמשיחא, נפלה עליו עצבות, ו"אין השכינה שורה מתוך עצבות".

(רבי נפתלי מרופשיץ)

צער הגלות

למה לא הניחו לו לגלות את הקץ? - שאילו ידעו את קץ הגאולה, לא היו מרגישים עוד בצערה של הגלות, ולא תהיה עוד הגלות

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק י"ח טבת	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל' טילה ואביה	פרק י"ב	פרק י"ט	פרק ט"ז	הל' חובל ומזיק	פרק ט"ד	פרק ז"ח
פרק א' ליום	הל' יום וחליצה	הל' נערה בתולה	פרק ב'	פרק ג'	הל' סוטה	פרק ב'	פרק ג'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058-7554144 או 03-3062770. להאזנה לשיעור ב' פרקים חייגו: 03-3062770

מסע במחילות

גלגול מחילות. חז"ל אומרים (בראשית רבה פרשה צו) שבעת תחיית המתים יתגלגלו הצדיקים הטמונים בחוץ לארץ דרך מחילות עד ארץ ישראל וכאן יקומו לתחייה: "מתי ארץ ישראל חיים תחילה בימות המשיח... אמר רבי סימון: אם כן, הפסידו הצדיקים שהם קבורים בחוצה לארץ?! אלא מה הקב"ה עושה - עושה להן מחילות בארץ, ועושה אותן כמערות הללו, והן מתגלגלין ובאים, עד שהם מגיעין לארץ ישראל, והקב"ה נותן בהם רוח של חיים והן עומדין".

המדרש מדייק זאת מלשון הפסוק (יחזקאל לז, יב) "הנה אני פתח את קברותיכם, והעליתי אתכם מקברותיכם עמי, והבאתי אתכם אל אדמת ישראל", ורק אחריכך נאמר (פסוק יד) "ונתתי רוחי בכם וחייתם". ריש"ליש מדייק זאת מהפסוק (ישעיה מב, ה) "נתן נשמה לעם עליה", היינו שנתינת הנשמה תהיה רק לעם שעליה - בארץ ישראל.

אם כן, מדוע ביקש יעקב להיקבר בארץ ישראל דווקא? מפני ש'גלגול המחילות' כרוך בצער, כפי שמפרש ה'מתנות כהונה': "אותן מחילות עושה כאותן מערות, והן מתגלגלין כנודות [=חביות] הללו המתגלגלין - וזהו צער להם. ולפיכך ציווה יעקב לבניו שישאוהו ממצרים".

מהגמרא משמע שהמעבר דרך המחילות לא יגרום לצדיקים צער כלל, ורצונו של יעקב להיקבר דווקא בארץ נבע מסיבה אחרת. הגמרא (כתובות ק"א, א) דנה בשאלה כיצד יבואו המתים שבחוץ לארץ לארץ ישראל: "אמר רבי אילעא: עלידי גלגול". מעירה הגמרא: "גלגול לצדיקים צער הוא!". אומר אביי: "מחילות נעשות להם בקרקע". ורש"י מפרש: "עלידי גלגול - מתגלגלים העצמות עד ארץ ישראל וחיין שם. מחילות נעשה להם בקרקע - ועומדים על רגליהם והולכים במחילות עד ארץ ישראל ושם מבצבצין ויוצאים". כלומר, יש שתי אפשרויות להביא את הגופים לארץ ישראל - עלידי גלגול, דבר הגורם צער; ועלידי הליכה במחילות, דבר שאינו גורם צער. דרך זו תהיה אצל הצדיקים.

אם כן, מדוע ביקש יעקב אבינו לקבורו בארץ ישראל? מסבירה הגמרא: "יודע היה יעקב אבינו שצדיק גמור היה. ואם מתים שבחוצה לארץ חיים, למה הטריח את בניו? - שמה לא יזכה למחילות".

מקום התחיה. באגרת ארוכה שכתב הרבי מליובאוויטש בעניין תחיית המתים (אגרות קודש כרך ב, עמ' עא) הוא מסביר שיש להחיל את מסקנת הגמרא על כל המתים שנקברו בחוץ לארץ: "הן הנקברים בארץ ישראל הן שנקברו בחוץ לארץ - נשמתם חוזרת לגופם בארץ ישראל... אלא שצדיקים זוכים למחילות ואין להם צער גלגול לארץ ישראל; מה שאין [כן] אותם שאינם צדיקים כל"כ. אבל כולם באים לארץ ישראל - ואז נקראים 'מתים שבארץ ישראל' - ושם חיים".

הזוהר (חלק א, ד, א) מסביר מדוע תחזור הנשמה לגופים בארץ ישראל דווקא: "נשבע הקב"ה לבנות ירושלים ושלא תיהרס לעולמים... לפיכך אין מקבלין נשמתן אלא במקום קיים לעולמים, כדי שתהיה הנשמה קיימת בגוף לעולמים".

ב"ה

מכון קדושת האות
חינוך ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק מורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, רימונים ועוד

תשלום הוגן

בס"ד

eliko.web.studio

יוסף מנחם משכנתאות

יתאים לך את המסלול המתאים עבורך

לנכס משלך

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאית שוטפת
074.780.28.48

אסיקים
טכנולוגיית מים מתוקים

בדרך לכושר? אסיקים

אין זה צריך

אסיקים

צבעים לבחירה

התקדמו לנעם 2 בר מים הברידי וקבלו בחתונה בקבוצת תרומי עם מכסה דיגסלי שומר קור וחום בטכנולוגיה מתקדמת, שתוכלו לקחת אתכם בקלות לכל מקום.

מוקד: 077-2304757
הזמנות:

ההחמצה והתיקון

את השבת עשו במקום אחר מהמתוכנן, וכן את ראש השנה. יש הטוענים כי הסתלקותו של הרבי, כעבור כמה חודשים, בכפר הנידח פיינה, שהובילה לקבורתו בהאדיטש, הייתה גם כן תוצאה עקיפה של השיבוש במסלול הנסיעה.

החסידים היו משוכנעים ששיבתו הקבועה של הנכד בציון סבו נועדה 'לתקן' את חטאה של אותה טעות גורלית.

יום אחד העזו כמה חסידים להפנות אל ר' נחום שאלה ישירה בעניין. תשובתו המפתיעה הבהירה להם כי אין הדבר קשור לטעות המצערת ההיא.

ערב חתונתו, סיפר ר' נחום, נכנס אל סבו, אדמו"ר הזקן, להתברך מפיו. כמו כל חתן ממשפחה מכובדת, גם לו תפרו בגדים חדשים, ובכלל זה מעיל משי. אדמו"ר הזקן שאל אותו אם יסכים להוסיף על המעיל הנאה – טלאי...

נראה שהרבי ביקש לרוממו למדריגה רוחנית גבוהה יותר, שבה אין להופעה החיצונית שום חשיבות. אלא שהחתן הצעיר, שהיה אז בן שלוש-עשרה, שלל את הרעיון. "לא אלבש בחתונתי בגד עם טלאי", אמר.

"אקבע איתך זמן ללימוד בצוותא!", ניסה הסבא לשדל את הנכד. גם זה לא שכנע אותו.

"אם תיעתר לבקשתי, אחרי מאה ועשרים תהיה איתי במחיצתי", הבטיח לו הרבי.

הפעם התקשה ר' נחום לסרב, ובכל זאת בליבו פנימה לא היה שלם עם הרעיון. "מסכים הנני", נעתר סוף-סוף. "אך האם דיי שאתפור את הטלאי בקבלת עול או שכדי לזכות בהבטחה עליו לרצות בכך באמת?"

בכך באמת?"

הרבי השיב: "עליך לרצות זאת בכל הלב ובכל האמת שלך!". בתגובה התעטף הנכד בשתיקה וה'עסקה' לא יצאה אל הפועל.

חלפו שנים. ר' נחום, שבינתיים התבגר, הביט לאחור והתמלא צער עמוק. ראשית, על עצם סירובו למלא את רצון סבו. ושנית, על שהחמיץ הבטחה גדולה ונדירה שכזאת, להיות במחיצת סבו בעולם הבא.

בעקבות זאת החליט ר' נחום כי לפחות כאן, בעולם הזה, ינצל כל רגע כדי להימצא לצד סבו.

(על-פי 'המסע להאדיטש')

לפעמים היה אדמו"ר הזקן מנחה אותו בלי לקום ממקומו. לעיתים היה יורד מהעגלה, פוסע אל הצומת, נשען על מקלו ושוקע בהרהורים. כעבור כמה רגעים היה מורה לפנות ימינה או שמאלה.

באותו יום שיש הזמן דחק מאוד. כאשר העגלה הגיעה לצומת דרכים חש ר' נחום אל עגלת סבו, לשאול לאן לפנות. הרבי הורה מה שהורה, אך

ציון רבי שניאור-זלמן מלאדי בבית העלמין בהאדיטש (צילום: ישראל ברדוגו)

בליבו פנימה לא היה שלם עם הרעיון. "מסכים הנני", נעתר סוף-סוף. "אך האם דיי שאתפור את הטלאי בקבלת עול או שכדי לזכות בהבטחה עליו לרצות בכך באמת?"

בשל הלחץ הרב התבלבל ר' נחום ופירש את ההנחיה הפוך מכוונתה.

אחרי נסיעה של כמה קילומטרים הביע הרבי את פליאתו שעדיין לא הגיעו לכפר מסוים, שבו התכוון לשבות. רק אז התבררה טעותו של ר' נחום, והוא התייצב לפני סבו חיוור ודומע.

תגובתו של הרבי לא שיפרה את הרגשתו. "כמה טוב כשהנכד הולך בדרכי סבו, וכמה עגום כאשר הסבא מובל על-ידי נכדו", אמר הרבי בחריפות. מייד לאחר מכן הורה להמשיך בנסיעה.

הטעות בניווט עלתה ביוקר, שכן היא יצרה עיכוב גדול וסיבוכ רב בכל מסלול הנסיעה.

"מדוע ר' נחום מבקר כאן תכופות?", נשמעות הלחישות בכל עת שר' נחום הופיע בציון אדמו"ר הזקן בעיר האדיטש.

ר' מנחם-נחום שניאורסון היה בנו של אדמו"ר האמצעי מליובאוויטש, ונכדו של אדמו"ר הזקן, רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא. לאחר הסתלקות סבו, בכ"ד בטבת תקע"ג, החל לנסוע תכופות אל ציון סבו, ושם היה שוהה שבועות וחודשים.

ר' נחום היה בן בכור לאביו, וזכה לחיות כחמש-עשרה שנה במחיצת סבו הגדול, שאליו היה מקורב מאוד. ר' נחום האריך ימים במושגי השנים ההן, וחי עד גיל שמונים.

לאחר הסתלקות סבו התגורר ר' נחום לצד אביו, בעיירה ליובאוויטש. לאחר שאדמו"ר האמצעי הסתלק אף הוא ונטמן בנייז'ין, עבר ר' נחום להתגורר שם. מנייז'ין היה מרבה לנסוע אל ציון סבו בהאדיטש.

השמש הממונה על הציון ועל בית המדרש הקטן שהוקם סמוך לו, היה מקצה לו חדר בביתו, ור' נחום נהג לשהות במקום כמה חודשים בשנה. באחרית ימיו העתיק את מושבו להאדיטש.

בשעות היום ישב בבית המדרש הקטן ועסק בתורה ובתפילה. חסידי חב"ד היו באים אליו, להתבשר מדיעותיו ומחסידותו. לכולם היה אומר: 'אני אורח של סבא'.

בתחילה סברו הכול כי דבקו החזקה כליכך לציון סבו קשורה למאורע שהתרחש עימו במהלך הבריחה במלחמת נפוליון, בשעה שהרבי נסע בראש שיירה של עשרות עגלות, עם משפחתו וחסידי, לעומק רוסיה ואוקראינה.

האירוע המצער קרה ביום ששי, ו' באלול תקע"ב, בערב השבת השנייה למסע. הלחץ גבר להזדרז ולהגיע מבעוד יום אל התחנה הבאה. בעגלה הראשונה ישב ר' נחום, ובכל פעם שהשיירה הגיעה לצומת דרכים, היה ר' נחום עוצר את השיירה, ניגש אל סבו – שישב בעגלה השלישית – ושואלו לאן לפנות.

זו המשימה שלנו

דמי ניהול בפנסיה **80%** = **1.3%** בשוטף | **0.13%** בצבירה | **של כאלף (חיסכון בשנה)**

חיסכון

להצטרפות מהירה צרו קשר <
077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפןבסד

ביטוח ופנסיה למנוח הורדי

basad.co.il

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

רציתי לשאול

עם הרב חיים הלל רסקין
דיין ורב קהילת חב"ד מרכז פתח תקווה

האם באמת עלידי תמיכה בלומד תורה נעשה האדם שותף בשכר לימוד תורתו?

כדי שיוכל להחזיק ידי תלמידי-חכמים, שהם לומדי התורה יום ולילה... ויהא נחשב לו כאילו למד כן ממש בעצמו, ותורתם נקראת על שמו" (עיין שם).

תנאי חשוב ב'הסכם' זה, שצריכים לסכם את השותפות קודם התחלת הלימוד, ואי-אפשר למכור את זכות הלימוד לשעבר (רמ"א יו"ד סי' רמו, ס"א). הפוסקים מוסיפים שאי-אפשר למכור אפילו חלק מהזכות של העבר.

יש המהדרים לעשות חוזה שותפות ממש, ומצינו בכמה וכמה גדולי ישראל שערכו שטר כזה. אבל נראה שדיי בעצם עשיית התנאי ביניהם.

לקיום העניין בשלמותו יש לעשות זאת כשותפות מלאה, היינו ש'זבולון' משתף את 'יששכר' במחצית מרווחיו, או לפחות מחזיקו לגמרי (ורק כך יהיה שותף בזכויות תורתו). עם זה, הפוסקים מציינים שגם בתמיכה חלקית יש זכות גדולה.

על הפסוק (דברים לג, יח) "שָׁמַח זְבוּלֹן בְּצֵאתְךָ וַיִּשְׁשָׁךְ בְּאַהֲלֶיךָ" מובא ברש"י: "זבולון ויששכר עשו שותפות: זבולון... יוצא לפרקמטיא בספינות, ומשתכר, ונותן לתוך פיו של יששכר, והם יושבים ועוסקים בתורה". מכאן עולה שאין זו נתינת צדקה בלבד, או תמיכה בלומדי תורה נזקקים, אלא גדר של שותפות.

שותפות זו מתבארת בדברי המדרש (במדבר יג, יז): "זבולון ויששכר היו שניהם מתפרנסים ביחד, ושניהם נוטלים שכר תורה ביחד". כלומר, זבולון משתף את יששכר בפרנסתו, ויששכר משתף את זבולון בתורתו, והדבר נחשב כאילו הוא עצמו (זבולון) לומד.

וכך נפסק בשולחן ערוך הרב (הלכות תלמוד תורה פ"ג ה"ד), שמי שאינו יכול ללמוד כל היום, ילמד מה שיכול, "ושאר כל היום יעסוק במשא ומתן,

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

עוד על כבוד הספרים

– נוהל העולם הבא.

לא ייצא אדם אל מחוץ לבית וישאר ספר קודש פתוח (ועדיף שמי שפתחו הוא שיסגרנו או יכסנו), ואף אם יוצא לזמן קצר, כמו כוהנים ולוויים שיוצאים לנטילת ידיים לכבוד ברכת כוהנים. ובפוסקים מובא בשם חכמי האמת, שיש מלאך ושמו "שומר דפוס", והוא משכח תלמודו של מי שמניח ספרו פתוח ויוצא.

שניים או יותר שלומדים בחברותא, ולכל אחד מהם ספר לעצמו, כל מי שיוצא יסגור את ספרו, אף שחבריו נשארים במקומו.

סופר סת"ם שסיים לכתוב יריעה של ספר תורה, לא ישאירנה גלויה, אלא יניח עליה בד עד שתתייבש. ואם אין לו בד, מותר להפוך את היריעה, כדי לצמצם את הביזיון.

מקורות: ספר חסידים סי' תשעז. מג"א וש"ע אדה"ז או"ח סי' צו. עירובין צ"ח, וש"ע יו"ר סי' רעו ור"ס רעז, וש"ע וט"ז שם וסי' רפ"ב סי' ברמ"א. תורת מנחם כרך לט עמ' 190 ואילך. הספר בהלכה פ"י.

שאלה: נא לפרט עוד הלכות הקשורות לשמירה על כבודם של ספרי קודש.

תשובה: במדור קודם (גיליון 1928) פירטנו כמה וכמה הלכות הקשורות לנושא, ועדיין לא מצינו אותו.

נפל ספר (או דף ממנו) ארצה – יגביהנו מייד, אפילו אם לשם כך יצטרך להפסיק מעט את לימודו. ונהגו להרימו ולנשקו. נפלו כמה ספרים – ירים תחילה את כולם, ואחר כך ינשקם. ואם רבים הם, מותר להניחם זה על זה ולהרים את כולם בבת אחת.

ב'ספר חסידים' (לרבי יהודה החסיד, נפטר לפני כ-800 שנה), כתב: "המתפלל [שמונה-עשרה] ונפל לפניו ספר לארץ, ונטה דעתו ואין יכול להתפלל בכוונה – יגביה הספר ויתפלל בכוונה; וקודם שיגביה – יסיים ברכה שהתחיל". אבל אם המתפלל יכול להוסיף להתפלל בכוונה, אף-על-פי שהספר שנפל מונח על הרצפה, לא יגביה את הספר, "כי המתפלל בכוונה

אפשר לצפות שהילדים ייהנו!

חדש: ערוץ כשר למהדרין שיעניק לילדים
שעות של הנאה וחוויה ערכית

סרטים • תוכניות • סדרות

משחקים • ניגונים

אלפי שעות תוכן ועשרות משחקים המלווים בניגון וערך חסידי

KidsChabad.com

כל מה שחב"ד, בצורת אהר

מחלקת המודעות (גלנד) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

באמצע הלילה, במקום מחבואם על הגג, נהנים הילדים לצפות באחיימלך, בכיר הבירונים, מנסה לפתח את המחסן, ללא הצלחה...

אבדה משמים

הם צחקו על חשבוננו של אחיימלך הגאותן, וגחכו על הבטחתו הנחרצת כי ישיג בן יום את המפתח המקורי. הם היו בטוחים כי הקצין הכושל אף התרברב באזני חבריו, בנסיון לדחות את הדחתו מן הפקוד. דוקא מונבז לקח בריצינות את הצהרתו של קצין הבירונים, והציע כי כאשר ילכו מחר לארמונו של בוציציית הפסות להחזיר לו את המפתח, מוטב שיזהירוהו לשמור את המפתח שמירה מעלה. אולי הלה מתכנן לחדר לארמונו של בוציציית?

"איה המפתח?!", התמלטה לפתע צווחת בהלה מפיו של מונבז. ברגע זה משש בכיסו וקש כי המפתח איננו! חבריו הביטו בו בזעזוע. "אגא, אל תחמדו עמי לצון", התחנן הנסיך. "מי מכס שסלק את המפתח מכיס, שיחזיר מיד, בטרם אתעלה!", אמר הנסיך המבהל, וגדעון מכה מיד: "חלילה לנו מעשות כדבר הזה! גם בשחוק אסור לגנוב. חשב היטב, אולי נפל בדרך משום מה. הבה נחזר על עקבותינו ונדא נמצא אותו על הקרקע! רק בטח בהשם, מונבז! התחזק וזכור כי מאתה, יתעלה, לא תצא הרעה!".

הם סבו לאחור ואז, בעקול הרחוב שממנו באו זה עתה, כמעט נתקלו בשתי הדמויות הגבוהות שפסעו בעקבותיהם בחשאי...

"אותך אני מחפש", סגן אחיימלך בשמחת נצחון, ותפס בחזקה בכתפו של מונבז הנדהם. "אדונירם, שמור על השאר! את המפתח, נסיה!", פקד בקשיחות.

מונבז רעד בכל גופו, ואחיימלך הצטחק ברשעות: "נו, אם אינך מסגל לזוז, אתכבד ואקחהו בעצמי", ובדברו תחב ידו בכיס בגדו של מונבז ו... העלה חרס בידו!

"הוא איננו אצלי!", הצליח מונבז לומר. "באמת ובתמים אינני יודע היכן הוא!". פניו של אחיימלך, שהבין כי נכזבה תוחלתו, נהפכו בבת אחת כשולי קדרה.

ובעודנו נסוג לאטו בבשת פנים, נשמע קולו של 'חברו', אדונירם, בשמחה לאיד: "ממש משחק ילדים, אחיימלך, אה?".

המשך יבוא

"הרבה אמן... הרבה ערמה...", חקה בלעג אחד הנאספים את אחיימלך, "כדי להשיג מפתח שאינו פותח... קולו הפך למאיים: 'הטרחת את כלנו הנה באישון ליל בחנם, אדוני אחיימלך, הראש והקצין! ואפילו לא טרחת לבדק לפני כן אם המפתח שבידך פותח'."

למשקיפים מלמעלה קל היה לחוש את אוררת הקנאה והתחרות שבין הפוזזים שם למטה. המתלונן חפץ כנראה בעצמו בתפקיד פקודי. אחיימלך נראה לחוץ ונבוך. שוב ושוב נסה לפתח, וסביבו רוחשים נרגנים חבריו העצבניים. כמה גם נעו לכיוונו באימים. הוא הביט כה וכה ופתאום,

בטרם התלקחה מריבה, אורו פניו. הוא זקף את קומתו: "אל נא, אחי, תרעו. זה לא אני, זה בן תובל אשם! והוא עוד ישלם על טעותו. אבל למה לחפש אשמים, לעזוב את העקר ולהתעסק בטפל? העקר הוא, שמחר בשעה הזו כלנו נפגשים כאן שוב, והמפתח המקורי בידי! התחייבות שלי! - ואחיימלך טפח בכפו על תזוה, בבטחון עצמי מוזר.

"ואיך בדיקת תעשה זאת?", שאל בחשדנות הנרגן הראשון, בעוד כלם מהנהנים בראשם בהסכמה. "אוי-אה... זה הולך להיות קל!", הצהיר אחיימלך בגאווה. "ממש משחק ילדים. אם רק תעזר לי מעט, אדונירם..."

כשאחרון הבירונים עזב את המקום גלשו הילדים בשקט מן הגג, ופנו לדרךם הביתה נרגשים ושמחים.

דבר התורה שלי שאלה לסבא

"סבא, יש לי שאלה", אמר הילד לסבו, אדמו"ר הגזן. "למדתי בחדר את פרוש 'פעל הטורים' בפרשת ויחי, שהשנים הטובות ביותר בחייו של יעקב אבינו היו שבע-עשרה השנים שחי במצרים, ולא בארץ ישראל. איך זה יתכן?"

לילד ששאל את השאלה קראו מנחם מענדל, ובעתיד נעשה לאדמו"ר ה'צמח צדק' מליובאוויטש.

השיב לו סבו: קדם ירידתו של יעקב למצרים שלח את יהודה להקים שם בית מדרש. כאשר לומדים תורה, מתקבלים לקדושת ברוך-הוא ויכולים להיות חיים טובים ואמתיים גם במצרים.

הבה נתעמק בשאלה ובתשובה. הילד שאל כיצד יתכן שהשנים הטובות ביותר של יעקב היו במצרים. סבו השיב לו שגם במצרים אפשר להיות חיים טובים.

כלומר, השאלה היתה מהי המעלה המיוחדת של מצרים, והתשובה היתה שאפשר ללמד תורה ועלייה לחיות חיים טובים גם במצרים. אם כן, התשובה אינה עונה על השאלה!

אלא שזה הכוח המיוחד של הפיכת החשך לאור. בארץ ישראל מאירה הקדשה, אבל כשיהודי לומד תורה במצרים, הוא זוכה להפך את החשך לאור, וזה מיביא עליה גדולה יותר, עד שהשנים הטובות ביותר של יעקב היו במצרים דוקא.

אדמו"ר הגזן לא אמר זאת לילד בפרוש, מפני שבגיל הילדות צריך לברר מחשך ורחמי, מחטא או מסביבה לא טובה. להפך חשך לאור זה ענין למבגרים.

אבל יש כאן עידוד לכל אחד ואחד. גם אם אדם נכשל והוא מרגיש כמו 'מצרים', אל לו להתנאש. אם יחזיק מעמד ויעמד בנסיון, ויכל אפילו להפך את החשך עצמו לאור.

(על פי לקוטי שיחות, כרך י, עמ' 160)

מה רבו מעשיך ה'

זאב, זאב!

יעקב אבינו המשיך את שבט בנימין לזאב, וזו הזדמנות ללמד קצת על החיה המעניינת הזאת.

אם ישאלו אתכם איזה בעל-חיים הייתם מעדיפים לפגש באמצע היער, זאב או איל – ודאי תבחרו באיל. אבל בשלושים השנים האחרונות לא התקף שום אדם בידי זאבים ברחבי אירופה ואמריקה, ואלו אילים דווקא תקפו בני-אדם.

זאבים חיים במקומות רבים בעולם. יש מיני זאבים הנראים שונים זה מזה, אבל האזנים המושלשות משתפות לכלם. וגם היללות. זו דרךם של הזאבים לתקשר זה עם זה. לכל זאב יללה יחודית, וכך הם מזהים מי מילל, עד מרחק של עשרה קילומטרים.

הזאבים חיים בלהקות. הגורים נולדים עורים וחסרי ישע, והם זקוקים לטפול מסור של חברי הלהקה. כדי להגן על הגורים, הזאבים חופרים מחלות באדמה.

הזאבים התברכו בחושים חדים. הם מסוגלים לזהות ריח ממרחק של קילומטרים רבים, ואומרים שחוש הריח שלהם חזק פי מאה (!) משל בני-אדם.

כשהם מזהים טרף הם פותחים במרדף אחריו. מהירות ריצתם יכולה להגיע עד כשבעים קילומטרים בשעה. אם צריה לחצות נהר או אגם, אין להם בעיה להשתמש בגפיהם לשחיה.

זאב יכול לאכל עד עשרה קילוגרמים בשר בארוחה אחת. אם אין אכל, לא נורא: הזאב יכול לשרד כמה ימים בלי מזון. זאבים חיים בחמש-עשרה שנים, מגיעים למשקל של שמונים קילוגרמים, וארבע גופם עד מטר וחצי.

בארצנו חיים כמה מאות זאבים, בעקר באזורים שבהם יש שטחים פתוחים, שאכלוסית האדם בהם קטנה. אפשר לראות זאבים בנגב, בערבה, בגליל, בגולן וביהודה ושומרון.

16

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: חלפו ימים ושבעות. מדי בקר האופה מובל אל הפרתח הסודי והוא מפין שום את האוצר, ובסופו של יום מקבל את משרתו במטבח של זהב. הימים עברו והמלאכה עדין לא נסתתרה

חזרתם מהלמודים וראיתם הלוי? אל תמשיכו בדרךכם, אלא הצטרפו למלים ולכו לפחות כמה צעדים אחרי הנפטר. אבל אם עובדת הלוי בשעה שילדים לומדים תורה, אין מפסיקים אותם מלמודם לשם כך.

הלכה בשבוע

חמושים, מתוך הקהילה. הם מפטרלים בשכונה, ביום ובלילה, בכלי רכב וברגל. למדו לזהות איומים, להציל חיים, ולהתמודד עם אירוע ביטחוני.

מודל לחיקוי. אנחנו זוכים לשיתוף פעולה מדהים, מצד הרבנים, ראשי הציבור וכל הגורמים. ההיענות גבוהה. ראשת העיר בבית שמש, הגב' בלוח, אמרה לנו: אני רוצה שתיישמו את המערך הזה לא רק בשכונות החרדיות, אלא בכל שכונות העיר.

מאמינים ופועלים. רבנו בחיי אומר 'סוס מוכן ליום קרב ולה' התשועה'. אם הסוס מוכן – זה הכלי שיהיה לה' התשועה. כולנו מאמינים ומתפללים, ועם זה חייבים לעשות את ההשתדלות הגשמית מציידנו. ה' שומר עלינו, בזכות לימוד התורה וקיום המצוות, ובה בעת אנחנו נדרשים לעשות את הפעולות הצריכות.

יהיה טוב. אני בדיוק חוזר עכשיו מרכסים. ישבנו שם עם כל גוני הציבור – חסידי בעלז, ברסלב, חב"ד, ליטאים, ספרדים. היה מדהים ומרגש לראות את כולם משתפים פעולה. אני יוצא מעודד, מחוזק ובעיקר אופטימי. הפתגם החסידי אומר 'נחשוב טוב – יהיה טוב', בעזרת ה' יהיה טוב!

'משמר העם' כחלק מ'השומר החדש'

"לתת לאזרחים חרדים כלים להגן על עצמם"

בוגר הסיירת מקים סיירות הגנה

אחרי טבח שמחת תורה נקרא רוני איילון-הירש, יוצא סיירת מטכ"ל, להקים מערכי הגנה בערים וביישובים החרדיים. היוזמה זוכה להיענות גבוהה ולתמיכה גורפת

"אנחנו לא רוצים להיות שוב מופתעים". רוני

קיבלתי פנייה מידידי אהרן וולפסון, שסיפר לי על כמה פילנתרופים, השותפים בהחזקת עולם התורה, שהתאגדו לגוף שנקרא 'אחים לעורף', בשאיפה לסייע לפצועים, למשפחות נרצחים ועוד. אחד מאגפי הסיוע הוא 'משמר העם', הפועל במסגרת 'השומר החדש', ומטרתו לתת לאזרחים חרדים כלים להגן על עצמם. התבקשתי להרים את המיזם ונענית ברצון.

ונשמרתם. שלושים שנה חלפו מימי שירותי בסיירת מטכ"ל, ופתאום הכול צף מחדש. התחברתי לארגון 'השומר החדש'. הם נתנו לנו כלים חשובים ויצאנו לדרך. לנגד עינינו עמד הציווי 'ונשמרתם מאוד לנפשותיכם'.

בלי הפתעות. לצערנו, אחרי מה שקרה, אנחנו לא רוצים להיות שוב מופתעים, בפרט אם יהיו כמה זירות. ביישובים החרדיים המצב מאתגר יותר, מאחר שיוצאי הצבא בהם מועטים. אנחנו רואים ערים שיש בהן שבעים אלף תושבים וכיתות כוננות בנות שלושים איש. זה לא מעשי ליום פקודה, שלא נצטרך.

תפיסת הגנה. בנינו מערך שכבר מיושם בשטח בכמה ערים ויישובים חרדיים. התכנית מבוססת על כיתות כוננות ועל מתנדבים חמושים ולא

תעודת זהות. ר' רוני איילון-הירש, בן 54, תושב תל-אביב, חסיד ברסלב. יוצא סיירת מטכ"ל, מוהל ועוסק בריפוי גוף ונפש. בעקבות המלחמה קיבל פנייה לסייע בהקמת סיירות שמירה בשכונות החרדיות ברחבי הארץ.

פתיחות במרחקים. גדלתי ברקע רחוק מעולם המסורת. אחרי השירות הצבאי בסיירת נסעתי למזרח ולמרכז אמריקה, לחפש את עצמי. פגשתי תרבויות שונות ומשונות, ומשם דווקא נוצרה בי פתיחות למסורת היהודית עם שובי לארץ.

מסע זוגי. אחרי נישואינו החלטנו, אשתי ואני, ללכת לסמינר של ערכים שעסק בנושא זוגיות. הרצאה אחת של הרב שלום סרברניק תפסה אותנו. בניגוד לכל מה שלמדתי בתרבויות המזרח, ש'רוחניות' משמעותה פרישות ונזירות, הרב הסביר שביהדות השלמות באה מתוך חיבור למשפחה ולעולם המעשה.

מרכז בתל-אביב. אחרי כברת דרך בעולם התשובה הקמנו מרכז בתל-אביב, לצד עבודתי ברפואה משלימה, ובכלל זה בטיפול במשברי נפש ובהתמכרויות, על-פי תורת החסידות.

אחים לעורף. אחרי הטבח בשמחת תורה

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין